

— Meg. — Címe: Bródy Sándor, vagy a nap lovagja. A Kozocsa Sándor szerkesztette *Írói arcképekben* benne van (Magvető, 1937.).

Ahogy nekem mesélték, apám szerette és elismerte Bródyt. Később az író fiai élvezték rokon-szenvét. Bródy Sándor ellenáll-hatatlan, „szép” ember volt. Sok-sok nő bálványa. Híres szakács hírében állott. Nálunk a szigeten is főzött időnként. Anyám szerint fenséges halpaprikásokat remekelt.

Ami pedig Dénes Zsófia Krúdy-interjúját illeti (Literatúra, 1927. október), megtalálható a *Gordon-kázás* című kötetben (Szépirodalmi, 1978.). Az írás időpontja számomra is rejtély, mert Krúdy 1878 októberében született. Dénes Zsukával Szigligeten ismerkedtem meg. Megtisztelő barátsága természetesen apám emlékének szólt, akiről sokat beszélgettünk. Egy időben mindketten *A reggel* című hetilap munkatársai voltak. Ennek főszerkesztője Lázár Miklós, Krúdy földije, s őszinte tisztelője volt. Barátság ide, barátság oda, néha Krúdynak is részt kellett vennie a szerkesztőségi értekezleteken. Krúdy ezt módfelett unta. Csak az vigasztalta, hogy mellette ült a csinos, ifjú Zsuka. Hódolata jeléül sokszor a fülébe súgta: „Művésznő, ha innét elszabadulunk, elmegyünk sert inni.”

Krúdy Zsuzsa

Krúdy Bródyról

Vadász Ferenc *Hatvan éve a Margitszigeten* című cikkében (Élet és Irodalom, 1987. október 23.) azt kérdi, hogy vajon megírta-e Krúdy a Bródy-életrajzt?